

[Formanden]

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Lovforslag nr. L 204. Fremsat 1/3 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om etableringsmuligheder for nye virksomheder i ikke-udnyttede landbrugsbygninger m. v. [af Ernst Schmidt (FP) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B. 62. Fremsat 31/1 78).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg kan ikke tilslutte mig den tankegang, der ligger bag fremskridtspartiets forslag. Læser man det, får man indtryk af, at vi nu skal give los for etablering af erhvervsvirksomheder hvor som helst. Hvis man forestiller sig det, bliver konsekvenserne ikke til at overskue; vi vil komme ind i den konflikt, som vi med såvel planlovsreformen som mil-

jøreformen netop har søgt at undgå. Fremskridtspartiet overser tilsyneladende, at det vil føre til øgede offentlige udgifter til veje, kloakker, vandforsyning osv. – ikke netop den linje, fremskridtspartiet plejer at holde. Fremskridtspartiet tænker åbenbart heller ikke på, hvilke konsekvenser det vil kunne få for det åbne land. Jeg tror heller ikke, at fremskridtspartiet har gjort sig klart, at det ikke alene er de offentlige udgifter, der vil øges, men at omkostningerne for den enkelte erhvervsvirksomhed meget nemt kan blive større på lidt længere sigt. Jeg kan nævne et par eksempler: hvis man placerer erhverv som industrivirksomheder i landzone, kan det medføre, at det eksisterende kloaksystem bliver overbelastet og der må gribes ind, planlægningen må ændres, kloaksystemet må udbygges. Tilsvarende kan jeg om vandforbruget nævne, at dette hurtigt kan blive af en sådan størrelse og karakter, at det kræver investering i ledningsnet og behandlingsanlæg.

Jeg må i den forbindelse gøre opmærksom på, at en kraftig satsning på udbygning af offentlige anlæg i landdistrikterne må medføre en tilsvarende nedskæring af offentlige investeringer til andre formål, ellers får vi en forøgelse af de offentlige udgifter.

Det er ikke, fordi jeg ikke mener, det er nødvendigt med en meget omfattende udbygning af planlægningssystemet, men jeg mener ikke, vi skal planlægge for planlægningens skyld. Det er vigtigt at gøre sig klart, hvilke sammenhænge der er i systemet. Piller man ved noget, kan der nemt ske det, at instrumentet ikke bliver brugbart, og så når vi ikke de mål, vi har sat os.

Vi skal naturligvis til stadighed søge at forenkle administrationen. Jeg har allerede tidligere sagt, at det har jeg taget skridt til. Jeg er indstillet på at undersøge mulighederne for at gå videre, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det kun vil ske under den forudsætning, at målene ikke bliver tilsidesat. Jeg har nævnt en række af de ressourcensynspunkter, som vi tidligere har udtrykt ønske om at tilgodese. Et af disse går ud på, at en spredt bebyggelse kan være dyr for den enkelte og for samfundet som helhed, men vi må vel erkende, at vor faktiske viden om de samlede økonomiske konsekvenser af en spredt bebyggelse er forholdsvis beskeden, og derfor er det vel nødvendigt, at planstyrelsen